

[Poul Hansen (Kalundborg).]

forhandlinger, at vi, om jeg må udtrykke mig på den måde, fik krumtappen over det døde punkt, og at arbejdets hjul nu vil komme til at snurre.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling og forhandling i det høje ting.

Edvard Sørensen: Om baggrunden for det forelagte forslag, dækning af den ekstraordinære bevilling til forsvar og civilforsvar på 350 mill. kr., kan der for mit partis vedkommende ikke være diskussion. Vi har stemt for denne bevilling, fordi den ligger helt og fuldt på linie med den udenrigs- og forsvarspolitik, vi mener må være Danmarks, og til dækning af dette beløb er mit parti rede. Noget helt andet er, om den idé, regeringen i sommer fik til dækning af udgifterne, egentlig var god, selv med de ændringer regeringen ved finanslovdebatten har givet tilsagn om. Jeg betragtede forslaget i sommer som en valgspøg, der ikke skulle tages alvorligt, da regeringen vidste, at forslaget ikke kunne samle et flertal på rigsdagen hverken før eller efter valget.

Dækning af udgifterne føler mit parti sig forpligtet overfor, men på hvilken måde dækningen skal finde sted, må der forhandles om, og i den forbindelse kan mange betragtninger gøres gældende.

Er det i det hele taget rigtigt at udskrive en særskat til forsaret? Er det ikke en meget uheldig form? Næste år kan der blive tale om særskat til aldersrente, tjenestemandslønninger o. s. v., og selvom man ikke tænkte på at udskrive særskat til andet formål, ville det, at man stadig fremefter kan påpege, hvad den enkelte skatteyder betaler til forsaret, være en for billig agitation for dem, der partipolitisk vil bekæmpe den nuværende udenrigs- og forsvarspolitik.

Det mest naturlige ville derfor være at afholde de militære udgifter over driften som alle andre statsudgifter. Dog ville det være rimeligt, at man delte det op på den måde, at eengangsudgifterne dækkedes ved lån og driftsudgifterne på sædvanlig måde.

Spørgsmålet er også, om der er brug for den skat, der foreslås. Det føler jeg mig ikke overbevist om med de oplysninger, der foreligger til dette øjeblik.

Vi har set, at de indirekte skatter indbringer meget mere end beregnet; vi hørte forleden, at finansministeren regnede med at opnå en overbudgettering på 400 mill. kr. Før vi har set en samlet finansplan og øko-

nomisk oversigt og set nærmere udformet, hvilke virkninger statsministerens retningslinier for den økonomiske politik, regeringen ønsker ført, vil få, og set om disse retningslinier kan samle et flertal i rigsdagen, er det vanskeligt at tage stilling. Rent umiddelbart må jeg være af den opfattelse, at de direkte skatter er presset til en sådan grænse, at det truer opsparing og produktion, og set på længere sigt må der føres en politik, hvorved de direkte skatter, såvel ejendoms- som indkomstskatter, kan nedsættes væsentligt.

For at få et overblik over hele vor finansielle og økonomiske politik må vi i det udvalg, der bliver nedsat om dette forslag, have fuldstændigt rede på forholdene. Først når dette ligger klart, er det muligt for oppositionen at danne sig et overblik og derudfra se, hvad der er nødvendigt til dækning af de forskellige opgaver, der kan samles et flertal om.

Vi er derfor i den ejendommelige situation, som regeringen har bragt os i, at det er ganske overflødigt at drøfte det foreliggende forslag; det har i sin form ingen interesse. Skulle der ved de endelige drøftelser blive tale om tillæg til indkomstskatten, hvad jeg selvfølgelig ikke i forvejen skal afvise, er det en lettelse i drøftelsen, at regeringen i forvejen har tiltrådt bevarelse af fradragsretten, og det er, selvom den socialdemokratiske ordfører sagde noget andet, mit håb, at regeringen, når den fremsætter sine skatteforslag i henhold til skattelovskommissionens betænkning, vil drage den samme konsekvens og lade ønsket om afskaffelse af fradragsretten falde. Det ville lette på forhandlingerne og skabe en mulighed for, at det på andre områder blev lettere at samle et flertal. Hvis skattefradragsreglen faldt, var den sidste skanse for skatteydernes beskyttelse faldet.

Statsministeren trak i forgårs linien op for den økonomiske politik, regeringen ville forsøge at følge. Det ville vel også være naturligt, om der fra anden side forud for de forhandlinger, der forestår, blev trukket visse linier op — jeg forstod også, at det var det, den socialdemokratiske ordfører efterlyste.

Jeg har allerede nævnt, at jeg finder det rigtig at dele forsvarsudgifterne i eengangsudgifter, der dækkes ved lån, og driftsudgifter, der på normal måde dækkes ved skatter. Udover dette kan det fremhæves som noget generelt, at inflationen må bremses. Den overbeskæftigelse, vi har indenfor visse fag, og som medfører sort-